

1789. — Βασιλεύει Σελίμ ὁ Γ'.

1790. — Συμμαχία τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Πρωσσίας, ἐναντίον τῆς Ρώσσιας καὶ Αὐστρίας.

Τὸν ἀκόλουθον χρόνον γίνεται συνθήκη εἰς τὸ Σιστόβι μεταξὺ Ρώσσιας καὶ Αὐστρίας· ἡ Αὐστρία ἐπιστρέφει τὸ Βελιγραδ, καὶ ὅσα ἐκυρίευσεν.

1792. — Συνθήκη εἰς τὸ Ιάσιον μεταξὺ Ρώσσιας καὶ Τουρκίας.

1798. — Ἡ Τουρκία κηρύττει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γαλλίας.

1799. — Ἀφανισμὸς τῶν Τούρκων εἰς τὰ Ἀποκέρια ἀπὸ τὸν Βονοπάρτην.

Τὸν ἀκόλουθον χρόνον ὁ στρατηγὸς Κλέβερ νικᾷ τὸν Βιζίην, σιμὰ εἰς τὴν Αἴγυπτον.

1801. — Εἰρήνη τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Γαλλίας.

1808. — Ἀναιρεῖται ἡ συνθήκη.

Ἐπανάστασις εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν· δολοφονεῖται ὁ Σουλτάν Μουσταφᾶς. Τὸν διαδέχεται ὁ ἀδελφὸς του Μαχμούτης.

1810. — Πόλεμος μετὰ τοὺς Ρώσσους.

1821. — Οἱ Ἕλληνες ἐπαναστατοῦσιν.

1829. — Πόλεμος τῆς Ρώσσιας καὶ τῆς Τουρκίας.

Ἱστορία τῆς Ἀσίας.

Ὁ Ἀυτοκράτωρ τῶν Ρώσσιων, καὶ ὁ Σουλτάνος τῶν Τούρκων ἐξουσιάζουν μέγα μέρος τῆς Ἀσίας.

Ἱστορία τῆς Ἀραβίας.

Ἡ Ἀραβία διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, Πετραίαν, Ἐρημον, καὶ Εὐδαίμονα. Ἡμεῖς θέλομεν ὁμιλήσει περὶ μόνης τῆς Εὐδαίμονος· αἱ ἄλλαι δύο κατοικοῦνται ἀπὸ βαρβάρους πλανωμένους εἰς τὰς ἐρήμους.

103. — Οἱ κάτοικοι τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας, ἐδιοικοῦντο εἰς τὴν ἀρχὴν ἀπὸ ἰδιαιτέρους ἡγεμόνας· νικηθέντες ἀπὸ τὸν Πομπήϊον, ὑπετάχθησαν διόλου εἰς τὸν αὐτοκράτορα Τραϊανόν.

569. — Γέννησις τοῦ Μωάμεθ εἰς τὴν Μέκκαν.

600. — Ὁ Μωάμεθ καταστένει τοὺς Ἀραβας ἀνεξαρτήτους ἀπὸ πᾶσαν ξένην δύναμιν· γνωρίζεται ὁ μόνος τῆς Ἀραβίας κύριος.

622. — Φυγὴ τοῦ Μωάμεθ ἀπὸ τὴν Μέκκαν εἰς τὴν Μεδίκην ἀρχὴν τῆς Ἐγείρας, ἡγουν τῆς χρονολογίας τῶν Ἀράβων· ἡ λέξις σημαίνει διωγμὸν.

631. — Θάνατος τοῦ Μωάμεθ εἰς τὴν Μέκκαν, εἰς ἡλικίαν ἐξῆντα τριῶν χρόνων.

633. — Ὁ Ἀβουβεκίρ, τοῦ ὁποίου ὁ Μωάμεθ ἐνυμφεύθη τὴν θυγατέρα, τὸν διαδέχεται ὀνομάζεται Χαλίφ, (Καλίφης), ἡγουν διάδοχος ἢ κληρονόμος· καὶ μεταδίδει τὸ ὄνομα εἰς τοὺς διαδόχους του. Οἱ ὑπήκοοί του ὀνομάσθησαν Σαρακηνοί.

635. — Τὸν διαδέχεται ὁ Ὀμαρ ὡς ἔμαθεν, ὅτι οἱ στρατηγοὶ του ἐκυρίευσαν τὴν Αἴγυπτον, τοὺς ἐπρόσταξε νὰ καύσωσι τὴν βιβλιοθή-

κην τῆς Ἀλεξανδρείας, τὴν ὁποίαν εἶχε συστήσει ὁ Πτολεμαῖος, 325 χρόνους πρὸ Χριστοῦ.

648. — Τὸν διαδέχεται ὁ Ὀσμάν· οἱ στρατηγοὶ τοῦ ἀρχίζουν νὰ κυριεύουν τὸ Κορασάν καὶ τὴν Περσίαν. Ἡ τυραννία, καὶ ἡ χαύνωσις του, καὶ αἱ βραδουργίαι τῆς Δίσης, χήρας τοῦ Μωάμεθ, ἔκαμαν νὰ ἐπαναστατήσουν οἱ κάτοικοι τῆς Μεδίκης, οἱ ἀποτοῦ τὸν ἐδολοφόνησαν.

653. — Αἱ Σαξάκηνοὶ κυριεύουν τὴν Ῥόδον, καὶ κρημνίζουν τὸν περίφημον κολοσσὸν ἀπὸ μπροῦξον, ὅστις ἐθεωρεῖτο ὡς ἓν ἀπὸ τὰ ἑπτὰ θεάματα τοῦ κόσμου.

656. — Ἀλῆς, ὁ μόνος γαμβρὸς τοῦ Μωάμεθ, διαδέχεται τὸν Ὀσμάν. Πόλεμος μεταξὺ τούτου τοῦ Καλίφου, καὶ τῆς χήρας τοῦ Μωάμεθ· νικᾷ αὐτός.

Μωαυῆς διοικητὴς τῆς Δαμασκοῦ, κηρύττεται Καλίφης τῆς Συρίας· καὶ ἀρχίζει ἡ δυναστεία τῶν Ὀμμιαδῶν, οἱ ὅποιοι κατὰγονται ἀπὸ τὸν Ὀμμίαν, συγγενῆ τοῦ Μωάμεθ· θέλει νὰ ἐκδικήσῃ τὸν Ὀσμάν, τὸν συγγενῆ του· ἐμφύλιος πόλεμος μεταξὺ τῶν δύο Καλιφῶν. Ὁ Ἀλῆς ἐπληγώθη μὲ σπαθίον φαρμακευμένον, ἀποθνήσκει, καὶ ἀφίνει διάδοχον τὸν πρωτότοκον υἱὸν του.

661. — Χασάν, μετὰ αἱματώδη πόλεμον, παραχωρεῖ εἰς τὸν Μωαυῆν, καὶ ἀναχωρεῖ εἰς τὴν Μεδίκην.

Μωαυῆς Α΄, βασιλεύει εὐτυχῶς· φέρει τὰς νίκας ἕως τὰ τείχη τῆς Κωνσταντινουπόλεως· πολλοὺς χρόνους πρὸ τοῦ θανάτου του, ὠνόμασε συμβασιλέα τὸν υἱὸν του Ἰεσίδ, ὅστις τὸν διεδέχθη.

669. — Οἱ Σαβρακηνοὶ ἀφανίζουσι τὴν Σικελίαν, κηριεύουσι καὶ κρημνίζουσι τὰς Συρακούσας.

673. — Πολιορκουσι τὴν Κωνσταντινούπολιν. Νικῶνται ἀπὸ τοὺς στρατηγοὺς τοῦ Κωνσταντίνου. Ὁ Καλλίνικος εὗρηκε τὸ ὑγρὸν πῦρ, τὸ ὁποῖον, εἰς τὸ νερὸν δὲν ἐσβύνετο· τὸ μετεχειρίσθη, διὰ τὴν καύσιν τὸν στόλον τῶν Σαβρακηνῶν.

683. — Ἡ Μέκκα καὶ ἡ Μεδίκη ἐγνώρισαν κύριόν των τὸν Ὀσειδὴν, δεύτερον υἱὸν τὸν Ἀλῆ· οὗτος ἐνικήθη ἀπὸ τὸν Ἰεσίδην Α', ὅστις ἀπέθανεν εἰς τὴν ὁποίαν στιγμὴν τὸ στρατεύμα του ἐκυριεύσει τὴν Μεδίκην, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι εἶχαν δεχθῆναι κύριόν των τὸν Ἀβδαλλάχ, ἀπὸ τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν τοῦ Α', Ἀλῆ.

684. — Ἰεσίδ' Α', ἔλαβε διάδοχον τὸν υἱὸν τοῦ Μωαυῆν Β', ὁ ὁποῖος μετὰ ἕξ ἑβδομάδας παραίτησε τὸν θρόνον, καὶ ὑπῆγεν εἰς μοναξίαν. Μερβάν Α', ἐδιορίσθη ἀντ' αὐτοῦ ἀπὸ τοὺς Σύρους.

Ἀβδαλλάχ, Καλίφης τῆς Ἀραβίας μεταχειρίζεται τυραννίαν.

Τὸν ἀκόλουθον χρόνον, ἀπεθνήσκει ὁ Α', Μερβάν, καὶ τὸν διαδέχεται ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβουμελέκ. Ὁ Καλίφης οὗτος κυριεύει τὴν Μεδίκην καὶ τὴν Μέκκαν· νικᾷ εἰς μάχην τὸν Ἀβδαλλάχ, ὅστις καὶ μένει φονευμένος.

Ἀβδούλμελέκ κυριεύει ὅλην τὴν κυρίως λεγομένην Ἀφρικὴν, καὶ βασιλεύει 21 χρόνους.

711. — Βαλίδ' Α', υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ Ἀβδελμελέκ, κυριεύει τὴν Ἰσπανίαν, καὶ κρημνίζει τὸ βασίλειον τῶν Γότθων· οἱ τότε εἰσελθόντες εἰς

τὴν Ἰσπανίαν Ἀραβες, ὠνομάζοντο Μαῦροι, ἢ Μαυριτανοὶ, ἢ Σαξάκηνοι τῆς Ἀφρικῆς.

715. — Σολιμάν, ἀδελφὸς καὶ διάδοχος τοῦ Βαλιδ' Α', πολιορκεῖ τὴν Κωνσταντινούπολιν· ὁ λοιμὸς ἐθανάτωσε πολλοὺς ἀπὸ τοὺς κατοίκους· ἀλλ' οἱ Ἀραβες ἐδιώχθησαν.

717. — Οἱμάρ Β', συγγενὴς τοῦ Σολιμάν, τὸν διαδέχεται, καὶ φυλάττει ὅλας τὰς ἀρετὰς ἐκείνου.

Μετὰ τρεῖς χρόνους, ὁ Οἱμάρ ἔλαβε, διάδοχον τὸν Ἰεσίδ' τὸν Β', ὅστις ἐφάνη μέγας διώκτης τῶν Χριστιανῶν.

Οἱ Σαξάκηνοι κυριεύουσι τὴν Ναρβόνην, καὶ πολιορκοῦσι τὴν Τουλουσαν εἰς τὴν Ἰσπανίαν.

724. — Ἐσχάμ, ἀδελφὸς καὶ διάδοχος τοῦ Ἰσείδ' Β', βασιλεύει 19 χρόνους· τίποτε ἀξιόλογον δὲν ἔγινεν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ.

743. — Βαλιδ' Β', ἀνεψιὸς τοῦ Ἐσχάμ, καὶ υἱὸς τοῦ Β', Ἰεσίδ' βασιλεύει, ἄσωτος καὶ ἀκρατής· ἐξεθρονίσθη, καὶ ἐφονεύθη μετὰ δέκα μῆνας.

Τὸν ἀκόλουθον χρόνον βασιλεύει ὁ Ἰεσίδ', ὅστις ἀπόθνήσκει ἀπὸ λοιμὸν μετὰ ἕξ μῆνας· διάδοχος τοῦ ἔγινεν ὁ Ἰβραΐμ, ὁ ὁποῖος μετὰ τρεῖς μῆνας ἐκθρονίζεται διὰ τῶν ξαδιουργιῶν τοῦ Μερβάν, διοικητοῦ τῆς Μεσοποταμίας, ὅστις καὶ βασιλεύει.

745. — Μερβάν Β', ἐφονεύθη εἰς ἓνα τζαμί τῆς Αἰγύπτου, ὅπου εἶχε καταφύγει, ἀφοῦ ἐνίκηθη ἀπὸ τὸν Ἀβουλαββᾶς, ἓνα ἀπὸ τοὺς τρεῖς υἱοὺς τοῦ γέροντος ὀνομαζομένου Μωάμεθ, ὅστις ἐκατάγετο ἀπὸ τὸν Ἀββᾶς, ἀνεψιὸν τοῦ προφήτου.

Οἱ Ἀραβες, βαρεμένοι ἀπὸ τὰς σκληρότητας τοῦ Μερβάν, ἔδωσαν τὴν ἐξουσίαν εἰς τοὺς Ἀββασίδας, καὶ εἰς τὸν Μερβάν τελειώνει ἡ δυναστεία τῶν Οἰμιαδῶν.

750. — Ἀβουλαββᾶς, χειροτονηθεὶς βασιλεὺς, ἐκτύπησε τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἀλῆ, τοὺς ὁποίους ἤθελεν νὰ ἀναιβάσουν εἰς τὸν θρόνον ἐξολοθρεύει ὅλους τοὺς Οἰμιάδας, παρεκτὸς ἑνὸς μόνο, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐκατάγετο ὁ Ἀβδεράμ, ὁ ὁποῖος ἀνανέωσε ταύτην τὴν οἰκογένειαν εἰς τὴν Ἰσπανίαν. Εἰς τοὺς 753, ἀποθνήσκει ὁ Ἀβουλαββᾶς, καὶ τὸν διαδέχεται ὁ Ἀλμανσοῦρ οἰκοδόμησε τὴν πόλιν Βαγδάτ, ὅπου ἦτον τὸ παλαιὸν ἡ Σελεύκεια καὶ ἐκεῖ ἐμετάφερε τὸν θρόνον.

762. — Βαλεύσα, πόλις τῆς Ἰσπανίας, κυριεύεται ἀπὸ τοὺς Σαρακηνούς.

775. — Ταραγμένη βασιλεία τοῦ Μαχαδῆ ἐπανάστασις τοῦ Μοκαννά, ἔστις ὑποκρίνεται τὸν ἐμπνευσμένον, διδάσκει νέαν θρησκείαν, κάμνει πολλοὺς προσηλύτους· νικάται μετὰ πολλὰς μάχας· καταφεύγει εἰς τόπον, ὅπου ἔβαλε Φωτίαν, καὶ ἐκάη μὲ τοὺς συντρόφους του, τοὺς ὁποίους ἠνάγκασε πρότερον νὰ πῶσι Φαρμακευμένον κρασίον.

780. — Οἱ Σαβρακηνοὶ διαρπάζουσι, καὶ ἀφανίζουσι τὰς ἐκκλησίας τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀσίας. Πολεμοῦσιν εἰς τὴν Ἀνατολήν· ἡ βασίλισσα εἰρήνη ἀγοράζει μὲ χρήματα τὴν εἰρήνην.

Μετὰ πέντε χρόνους, Μουσαῦς, υἱὸς τοῦ Μαχαδῆ νικά τὴν Φατριάν τοῦ Ὄσσεῖν, ἀρχηγοῦ τῶν Ἀλιδῶν, οἱ ὁποῖοι ἐζητοῦσαν τὸν θρόνον.

786. — Λαεάν αὐτὸν Ῥαχιδὸν διαδέχεται τὸν Μουσαῖν τὸν ἀδελφόν του· εἰσήγαγεν εἰς τὸ βασιλείον του τὴν πρὸς τὴν παιδείαν ἀγάπην, καὶ ἐφημίσθη διὰ τὰς νίκας του ἔδωκε τὴν διοίκησιν τῆς Δυτικῆς Ἀφρικῆς εἰς τὸν Ἰβραῖμ υἱὸν τοῦ Ἀγλαβ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον κατάγονται οἱ Ἀγλαβῖται, οἱ ἑποιοὶ μετ' ἐλίγον γίνονται κύριοι τῆς Ἀφρικῆς.

793. — Πόλεμος μεταξύ Ἀλφόνσου, βασιλέως τῆς Ἰσπανίας, καὶ τῶν Σαρξάκηνων· δὲν ἠθέλησε καὶ τοὺς δώσει τὸν φόρον, ἤγουν ἑκατὸν κοράσια, τὰ ὅποια ἔδιδαν οἱ προκατόχοί του, τοὺς ἐνίκησε κατὰ κράτος.

809. — Ἀμνος, πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Ἀραῶν αὐτὸν Ῥαχιδὸν, ἔκδοτος εἰς τὰς ἡδονάς· ἐξεθρονίσθη ἀπὸ τὸν λαὸν καὶ ἀπὸ τοὺς ἀξιοματικούς. Μετὰ τέσσαρας χρόνους, ὁ ἀδελφός του Ἀλμαμὼν ἔκαμνα ἀνθήσουν αἱ ἐπιστῆμαι· ἀλλ' εἰς τὸν καιρὸν του ἀρχισαν αἱ περὶ θρησκείας διχόνοιαι.

823. — Οἱ Σαρξάκηνοὶ κυριεύουν τὴν Κρήτην· κτίζουσι πόλιν, τὴν ὁποίαν ὀνομάζουν Κάνδιαν· μετὰ ταύτην τὴν ἐποχὴν, καὶ ὅλη ἡ νῆσος οὕτως ὀνομάσθη. Μετὰ τέσσαρας χρόνους ἐκυρίευσαν τὴν Σικελίαν, τῆς Ἀπουλίας, τῆς Καλαβρίας, καὶ ἀφαιρίζουν τὴν Γαλικίαν.

833. — Οἱ Ἀλμαμὼν ἔλαβε διάδοχον τὸν ἀδελφόν του Μονταακάσεν· πρῶτος ἔλαβε σωματοφύλακας Τούρκους.

842. — Βαχέκ, παρομοιάζει τὸν πάππον του Ἀραῶν αὐτὸν Ῥαχιδὸν διὰ τὴν πρὸς τὰς ἐπιστῆμας ἀγάπην. Μετὰ δύο χρόνους, Ῥαμίρος, βασιλεὺς

τῆς Ἰσπανίας, νικά τούς Σαζζακηνούς, καὶ Φονεύει ὑπὲρ τὰς ἐβδομηῆντα χιλ. Τὸν ἀκόλουθον χρόνον, οὗτοι οἱ Ἀραβες ὑπάγουν ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴν εἰς τὴν Ἰταλίαν, πολιορκοῦσι τὴν Ρώμην, καὶ διαρπάζουσι τὰ προάστεια.

847. — Εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Μονταυεκκέλ, ἦτον βασιλεία τῶν τεραστίων παντὸς εἴδους μάστιγες ἐφάνησαν, πείνα, πόλεμοι, σεισμοί· ὁ υἱὸς τοῦ Μοσταύσερ, βαρυνθεὶς τὴν κακὴν του μεταχείρησιν, ἔβαλε τοὺς σωματοφύλακας Τούρκους νὰ τὸν δολοφονήσωσι, καὶ βασιλεύει αὐτὸς ἕξ μῆνας.

Μωσαίν, ἀνεψιὸς τοῦ Μοσταύσερ καὶ διάδοχος του, ἀπέθανεν εἰς τὸ τέλος ἐμφυλίου πολέμου, τὸν ὁποῖον διήγειραν δύο ἀπὸ τοὺς ξηθέντας σωματοφύλακας, οἱ ὁποῖοι τὸν ὑψωσαν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Καλίφη.

862. — Μωτάζ, ἀδελφὸς τοῦ Μωσταύσερ βασιλεύει εἰς ἡλικίαν 18 χρόνων· ἐθανάτωσε δύο τοῦ ἀδελφοῦ· ἠθέλησε νὰ ταπεινώσῃ τοὺς δορυφόρους Τούρκους μὲ τὴν δύναμιν τῆς αἰματωμένης μουσουλμάνων τῆς Ἀφρικῆς, τοὺς ὁποίους κατέκοψαν οἱ Τούρκοι, καὶ ἠνάγκασαν τὸν Μωτάζ νὰ παραιτήσῃ τὸ ἀξίωμα τοῦ Καλίφου, καὶ οὕτω τὸν ἀφῆσαν ν' ἀποθάνῃ εἰς τὸ διάστημα τῆς βασιλείας του, εἰς τοὺς 865. Οἱ Σαζζακηνοὶ ἐχύθησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ διήρπασαν τὸ πᾶν.

869. — Μοθαδῆ, υἱὸς τοῦ Βαθὲκ βασιλεύει, ἠθέλησε νὰ ταπεινώσῃ τὴν αὐθάδειαν τῶν Τούρκων, διὰ μέσου τῆς ὁποίας αὐτὸς ἐβασίλευσεν, οὗτοι συνωμόσαντες, τὸν ἐθανάτωσαν. Οὗτος εἶχε διορίσει νὰ ἀκολουθοῦν τοὺς νόμους τοῦ Ἀλκο-

ράνου, καὶ ἐτοίμαζε διὰ τὸν λαόν του εὐτυχεστέραν ζωὴν. Οἱ Σαρβρακηνοὶ ἐδιώχθησαν ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν διὰ τοῦ Λουδοβίκου. Τὸν ἀκόλουθον χρόνον, ὁ Μοχαμέδ τὸν διαδέχεται, ἀπαθὴς βασιλεὺς, ἔστις ἔδωκε τὸ θάβρος του παρὰ πολὺ εἰς τὸν ἀδελφόν του τὸν Μονάφεκ, ὅστις ἀπέθανε, μετὰ τινος ἐνδοξοῦς ἐκστρατείας· καὶ ὁ υἱὸς του Μοχάμεδ ἐκηρύχθη Καλίφης ἀπὸ τὸν Καλίφην ἔτι ζῶντα.

874. — Οἱ Σαρβρακηνοὶ λεηλατοῦσι τὴν Ἰταλίαν, καὶ τὴν Ἀφρικὴν.

892. — Εἰς τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας τοῦ Μωάμεθ ἀνθοῦσεν ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀφθονία· ἐδίωξεν ἐν εἶδος ἐνθουσιασμένων, εἰς τοὺς 902, ἔλαβε διάδοχον τὸν υἱὸν του Μόκτασι. Πόλεμος τοῦ υἱοῦ κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, βασιλεύει ἕξ χρόνους, καὶ τὸν θάνατόν του ἔκλαυσαν ὅλος ὁ λαὸς του.

908. — Βασιλεύει ὁ Μοκτάδερ, ὁ υἱὸς του, εἰς ἡλικίαν δέκα τεσσάρων χρόνων· ἐδόθη εἰς τὴν ἀσωτείαν. Μαχαδῆς Οὔδειλλάχ, ἀρχηγὸς τῆς φυλῆς τοῦ Ἀλῆ, διώχνει ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴν τοὺς Ἀγλαβίτας, ἀναβαίνει εἰς τὸν θρόνον τοῦ Κερβάν, καὶ συστένει τὴν δυναστείαν τῶν Φατμητῶν, οἱ ὅποιοι οὕτως ὀνομάζονται ἀπὸ τὴν Φάτμε σύζυγον τοῦ Ἀλῆ. Γενικὴ ἐπανάστασις κατὰ τοῦ Καλίφου, διὰ τὰ δασίματα, καὶ διὰ τὰς ὁποίας ἀποτυχίας ἐδίκημασεν εἰς τοὺς πολέμους του, εἴτε κατὰ Ἑλλήνων, εἴτε κατὰ τῶν Καρματῶν· ἐξεθρονίσθη εἰς τοὺς 932.

Ὁ ἀδελφός του Κάχερ, βαλθεὶς εἰς τὸν τόπον του, ἐφάνη ἀνάξιος· δίδεται εἰς τὰς ἀσωτείας, καὶ τυραννίας, ἀναγκάζεται νὰ παραιτήσῃ τὸν θρόνον· οἱ δορυφόροι Τοῦρκοι τὸν ἐτύφλωσαν.

933. — Πτώσις σχεδὸν τελεία τῆς ἐξουσίας τῶν καλιφῶν, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ρ'αδῆ, ἀνεψιῦ τοῦ Κάχερ. Ὁ Καλίφης κατήντησεν εἰς τὰ περὶχώρα τοῦ Βαγδατίου. Τὰ λοιπὰ μέρη τὰ ἐμοίρασαν συναλλήλως οἱ δέκα τέσσαρες διοικηταὶ τῶν ἐπαρχιῶν, οἱ ὅποιοι ἔγιναν βασιλεῖς, ὄντες εἰς τὴν ἀρχὴν ἀπλοῖ ἀξιωματικοί. Ὁ Ρ'αδῆ ἐχειροτόνησεν ἓνα ἀξιωματικὸν Ἐμίρην τῶν Ἐμιράδων, ἡγουν ἡγεμόνα τῶν ἡγεμόνων. Μετ' ὀλίγον αὐτὸς κατεστάθη ὁ ἀληθινὸς βασιλεύς.

Οἱ διάδοχοι τοῦ Ρ'αδῆ ἔμενον εἰς τὴν ἀπάθειαν, εἰς διάστημα ἑκατὸν χρόνων· ἀλλ' οἱ Σαρακηνοὶ εἰς τοὺς 1008, ἐπροχώρησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἐκυρίευσαν τὴν Καπύην. Τὸν ἀκέλουθον χρόνον ἐπολιόρκησαν τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐκρήμνισαν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Τάφου, καὶ ἔκαυσαν τὰ περὶξ μοναστήρια.

1031. — Καϊεμβάρ Ἰλλάχ Καλίφης. Εἰς τοὺς 1054, Τρογρουδβέκ ἔγινεν ἐμίρης τῶν ἐμιρίδων. Ἦτον καλὸς πολεμικὸς, ἔγγονος τοῦ Σελδγιόνου. Οἱ Τοῦρκοι ὠφελοῦνται ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν του, διὰ νὰ κατασχίσωσι τὸ βασίλειον τῆς Ἀραβίας, καὶ νὰ κυριεύσωσι τὰ κτήματά της.

Εἰς τοὺς 1075, ἀποθνήσκει ὁ Καϊεμβάρ· οἱ διάδοχοί του εἶχαν μόνον τὸ ὄνομα.

1079. — Οἱ Σαρακηνοὶ βοηθούμενοι ἀπὸ

τοὺς Τούρκους, διαρπάξουσι τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ ἐδιώχθησαν ἀπὸ τὸν Γοδεφρόϊον.

1104. — Βαλδουίνος, βασιλεὺς τῆς Ἱερουσαλήμ, νικάται ἀπὸ τοὺς Ἀράβας, εἶτα τοὺς νικά καὶ αὐτός.

1171. — Ὁ Μοσταδῆς ἀναιβαίνει εἰς τὸν θρόνον τοῦ Μωάμεθ. Αὕτη ἡ ἐποχὴ εἶναι περίφημος διὰ τὰς νίκας τοῦ Σαλαδίνου καὶ τῶν Ταρτάρων Μογόλων.

1226. — Ὁ Γέγγις Χάν ἀρχίζει τὰς νίκας τοῦ ἐναντίου τοῦ Καλίφη Νάζερ ἐκυρίευσε τὸ καλύτερον μέρος τοῦ βασιλείου τοῦ Μωάμεθ.

1258. — Κυρίευσις καὶ διαρπαγὴ τῆς πόλεως Βαγδάτ ἀπὸ τὸν Χολακού, ἕγγονον τοῦ Γέγγις Χάν.

Θάνατος τοῦ Καλίφου Μοστάσεν, ὅπου σβύνεται τὸ ἀξίωμα τῶν Καλιφῶν. Τώρα ἡ Ἀραβία διοικεῖται ἀπὸ πολλοὺς ἐξουσιαστάς.

Μ Α Θ Η Μ Α Ι Α΄.

Ἱστορία τῆς Περσίας.

Τὸ νέον βασιλεῖον τῆς Περσίας ἀρχίζει ἀπὸ τοὺς 226, καὶ τελειώνει εἰς τοὺς 632. διήρκεσέ λοιπὸν 406 χρόνους.

226. — Θεμελίωσις τοῦ βασιλείου τῆς Περσίας ἀπὸ τὸν Ἀρταξέρξην, ὅστις ἐτίναξε τὸν ζυγὸν τῶν Πάρθων, καὶ ἐφόνευσε τὸν βασιλέα των Ἀρτάξ.